

Penge, der indkomme i Statskassen ved Frugtolden, skal man ikke kaste Vrag paa.

Det glæder mig ogsaa, at der foreslaas en højere Told paa Luksusvarer, og jeg har ikke kunnet forstaa, at enkelte Medlemmer have talt mod og talt endog saa meget stærkt mod større Told herpaa. Mig forekommer det at være det rimeligste Sted at forhøje Tolden paa og tage Pengene fra. Jeg kan ikke forstaa, at det at forhøje Tolden paa Vin skulde være forkert, og det samme gælder om Tobakstolden. Thi de, der bruge den Slags Luksusvarer, have saamænd ogsaa Raad til at betale derfor, og have de ikke Raad, kunne de bruge lidt mindre, det gør ingen Skade, tværtimod, de vilde maaske have Gavn heraf. Altsaa, jeg glæder mig over, at disse Artikler blive stærkere beskattede, men jeg vilde gerne have, at Stempelskatten paa Vin kunde ordnes saaledes, at den blev lidt lempeligere og lettere at manøvrere med, end den er ifølge Forslaget. Da jeg imidlertid ikke er sagkyndig paa dette Omraade, kan jeg ikke give noget Raad med Hensyn til Ordningen, men jeg tror kun, at den i den foreslaaede Form vil volde en Del Vanskeligheder, og at det derfor kunde være ønskeligt, som sagt, at lave den saaledes om, at den blev lidt haandterligere uden derfor at blive nedsat.

Jeg vil ogsaa meget ønske, om der kunde komme en Værditold paa Tobak. Jeg hørte med stor Interesse den sidste Talers Udtalelser. Hans Betæneligheder vare meget store, men det glædede mig dog, at den højtærede Minister vilde tage under Overvejelse, om der ikke kunde gøres et Forsøg i den Retning. Jeg vil ønske, at saadanne Forsøg maatte krones med Held, og at man virkelig kunde komme dertil, at den dyre Tobak fik dyrere Told. Jeg ønsker ikke derfor, at Tolden paa den anden billigere Tobak forsvinder, men jeg ønsker, at den dyre Tobak beskattes forholdsvist stærkere.

Endnu blot et Par Ord. Ærede Medlemmer ville forstaa, at jeg har det Syn paa dette Lovforslag, at det har sine gode Sider og ogsaa sine daarlige Sider, som der kunde rettes noget ved. Mine Anskuelser om Toldnedsættelse er, at hvor den kan foretages med Fornuft, finder jeg den god og rimelig, men De ville efter den Udvikling med Hensyn til Sukkertolden, jeg har givet, forstaa, at jeg mener, at Tolden ikke bør nedsættes i en saadan Grad, at den ødelægger de industrielle Virksomheder, der ere opvoksede i Ly af Toldloven og i Tillid til den.

Der er af enkelte Medlemmer sagt, at ogsaa Landbruget var beskyttet, og der er fremkommet en Udtalelse, jeg gerne vilde fastholde, fordi det forbavser mig i høj Grad, at den endnu i 1906 kan blive fremsat. Det var den, at Landbruget virkelig havde en Beskyttelse i Ostetolden. Naar jeg husker paa de ikke faa Aar, jeg har deltaget i Arbejdet indenfor Landbrugets Organisationer, og de Udtalelser, der ere fremkomne der om denne Sag, og de Udtalelser, der ere komne frem andre Steder, forbavser det mig meget, at en saadan Udtalelse endnu kan gaa rundt og spøge; thi indenfor Landbruget og dets Organisationer er der intet som helst Ønske om for Landbrugets Skyld at holde paa Ostetolden. Landbruget har ikke, havde jeg nær sagt, for en Hægtes Gavn af denne Told, den vedrører det slet ikke. Statskassen har en Indtægt og endda ikke saa ganske lille en Indtægt deraf, og derved kommer den alle Statsborgere til gode; men Landbruget som saadant har ikke Spor af Indtægt af den. Den eneste Fornøjelse, der ellers er ved den Told, er den, at de, der holde meget af at faa en Kiks med lidt Svejtsrost paa til Frokost eller at spise lidt Roquefort- eller Stiltonost efter deres Middag, for at faa denne Lyst styret komme til at betale Osten noget dyrere, men det tror jeg aldrig, nogen af dem mukker over, de spise deres Roquefort- eller Stiltonost uden at tænke paa, at der er Told paa den. Jeg tror, at Ostetolden glider ind i Statskassen uden at genere noget Menneske; men at sige, at den gavner Landbruget, det vil jeg paa det bestemteste protestere imod; det gør den ikke; Landbruget staar ganske ligegyldigt overfor denne Told; om den bliver strøgen eller ikke, staar Landbruget lige godt og sikkert. Der er ogsaa sagt, at der var en Art Beskyttelse i Loven om Husmandslodder; det vil jeg ogsaa bestemt hævde, at der ikke er; den kommer slet ikke Landbruget ved. Saa maatte ogsaa de Herrer her fra København, som paastaa, at dette er en Beskyttelse for Landbruget, sige, at det er en Beskyttelse for København, naar der her bliver givet Bidrag af Staten til Arbejderboliger, eller naar Staten bygger saadan en Bygning som f. Eks. Nationalmuseet. Nej, Nationalmuseet er kommet til at ligge her i København, fordi det er det eneste naturlige Sted, hvor det kan ligge, og der har heller ikke hævet sig en Stemme i Landbruget for, at det skulde ligge andetsteds. Husmandslodderne ere